

”Lad os sætte os op foran i bussen.”

Lad os forvandle den usikre situation til et kæmpe fremskridt for Norden: Putins trusler har samlet os i NATO. Nu må Trumps trusler få os til at samles i EU. Inklusive Grønland, som derved kan eliminere Trumps og Vance's argument for, at USA bør "eje" Grønland. EU-medlemskab vil sikre, at øget grønlandsk selvstændighed ikke åbner sprækker, som USA, Rusland og Kina kan udnytte.

Den nye islandske regering vil genåbne forhandlinger med EU. I Norge er miljøpartiet skiftet fra anti-EU til pro-EU, og det ledende modstanderparti, Centerpartiet, rasler nedad i opinionsmålingerne og har forladt regeringen. Alle fire nordatlantiske medlemmer af Folketinget er åbne over for EU. I det øvrige Norden er EU-tilslutningen massiv.

EU vil nu styrke den del af samarbejdet, der har mest relevans for os: det erhvervs-, forsvars- og udenrigspolitiske. Det giver grund til at håbe, at EU ikke gentager den historiske dumhed, der skabte Brexit-katastrofen: EU's nej til UK's ønske om låg på arbejdskraftindvandringen. Alle kan nu se, at det er landenes manglende kontrol med migrationen, der styrker de nationalkonservative illiberale partier over hele Europa.

Hvis EU lader principrytteriet vige for statsklogskab, så får nordmænd, islændinge, grønlændere og færingere lov at beholde deres fisk, så de trygt kan sige ja til medlemskab.

Tænk, hvor ville EU have været stærkere, hvis man fra starten havde respekteret nationernes overhøjhed over deres grænser og fisk! Så havde hele Vestnorden måske været medlem allerede, og Grønland ville ikke have meldt sig ud i 80'erne.

Heldigvis er Ursula von der Leyen og EU-kommissionen godt i gang med at koncentrere EU's kræfter om det vigtige og luge ud i hele det velmenende, men utålelige bureaukrati, der har hobet sig op, bl.a. inspireret af Europa-Parlamentets (for) mange medlemmer, der i mangel af vigtige sager bruger kræfterne på alt muligt, som EU burde holde fingrene fra. - Protesterne fra visse danske medlemmer mod hendes saneringsplaner bekræfter, at det især er centrum-venstre, der elsker bureaukrati. Jf. fagbevægelsens utilslørede glæde over det super-bureaukratiske arbejdstids-registreringskrav, som er en karikatur af, hvad EU bør beskæftige sig med. Ligesom bæredygtighedsrapportering,

GDPR og alt det andet, der generer virksomheder og foreninger. Jf. Draghi-rapporten og de gamle agurkeregler, der blev til på dansk foranledning – og fjernet igen af en dansk kommissær!

Lad os gøre EU stærkere og slankere og dermed åbne armene for såvel Ukraine som andre tryghedssøgende lande som Island, Grønland og Færøerne.

Norden befinder sig i en "strategisk stjernestund" (sagt af den erfarne top-diplomat Friis Arne Petersen i P1 debat 3/4). Det er på tide at opgive småstatsmentaliteten og de små sko. Sammen er vi jo ikke små. Vi har et BNP som Rusland, flystyrker næsten som Royal Air Force samt verdens største handelsflåde.

Vi må have en fælles "tankesmedje", så vi kan få top-professionelle analyser af fælles udfordringer og muligheder. Vi må have et ordentligt nordisk sekretariat, der kan støbe kugler og føre dem ud i livet. Og vi må opgives kravet om enstemmighed, som betyder, at det land, der vil mindst, bestemmer mest (så ministrene føler, de ikke behøver komme til ministermøderne)!

Sverige må holde op med at blokere for grønlandsk og færøsk deltagelse i statsminister møder om Nordatlanten og Arktis. Det førte til grønlandsk boykot af Nordisk Råds session i oktober sidste år. Det var også Sverige, der forhindrede, at EU's Lægemiddelagentur kom til Øresundsområdet.

Det er på tide, vi alle ser os som en del af noget større: Et Nordisk værdifællesskab med en langt kraftigere stemme i Europa. Norden bør sætte sig for at udfylde "hullet" efter Brexit? Vi er jo velfungerende i modsætning til de store lande. Hvorfor skal vi vente på, at Tyskland og Frankrig tager føringen? Hvorfor sætter vi os ikke op foran i bussen og blander os i, hvor den skal køre hen?